

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia podstawowych zasad Prawa Unii Europejskiej, mianowicie zasad legalności, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, dobrej administracji, proporcjonalności, a także obowiązku dokładnego i bezstronnego badania: zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem podstawowych zasad prawa Unii Europejskiej.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 2012, L 252, s. 26).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. 2002, L 31, s. 1).
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).
- (⁴) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008, L 353, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2020 r. – BG / Parlament

(Sprawa T-164/20)

(2020/C 201/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BG (przedstawiciele: adwokaci A. Tymen, L. Levi, A. Champetier)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 20 maja 2019 r. oddalającej wniosek skarżącego o udzielenie wsparcia z lipca 2017 r.;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 10 grudnia 2019 r. oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 20 sierpnia 2019 r.;
- zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną skarżącemu przez stronę pozwaną, szacowanego na kwotę 50 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa podstawowego do bycia wysłuchanym [art. 41 ust. 2 lit. a) karty praw podstawowych].
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa podstawowego do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy (art. 41 ust. 1 karty praw podstawowych) oraz naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego i obowiązku dbałości.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa podstawowego do otrzymania decyzji zawierającej uzasadnienie [art. 41 ust. 2 lit. c) karty praw podstawowych i art. 25 regulaminu pracowniczego].

4. Zarzut czwarty, dotyczący błędu w ocenie i naruszenia art. 12a i 24 regulaminu pracowniczego.

W przedmiocie wniosku o zadośćuczynienie skarżący podnosi zawinione działanie strony pozwanej, doznanie krzywdy i istnienie związku między zawinionym działaniem a krzywdą.

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2020 r. – JD / EIB

(Sprawa T-166/20)

(2020/C 201/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JD (przedstawiciel: adwokat H. Hansen)

Strona pozwana: EBI

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji, na mocy której (i) skarżący został zobowiązany do podpisania załącznika do umowy o pracę, który skutkowało zrzeczeniem się przez niego niektórych praw z zakresu zabezpieczenia społecznego oraz (ii) zatrudnienie skarżącego przez EBI zostało uwarunkowane od podpisania wspomnianego załącznika;
- w konsekwencji nakazanie stronie pozwanej cofnięcia pisma zawierającego wspomniany załącznik oraz żądania, aby skarżący podpisał rzeczony załącznik, które jest warunkiem rozpoczęcia przez niego pracy;
- nakazanie stronie pozwanej, aby umożliwiła skarżącemu rozpoczęcie pracy w EBI oraz wypłaciła mu należne wynagrodzenie i świadczenia, licząc od umownego dnia rozpoczęcia pracy;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania; oraz
- zachowanie w mocy wszelkich praw skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia wymogów dotyczących ochrony danych osobowych

- Skarżący podnosi, że strona pozwana naruszyła art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2018/1725 (*). Strona pozwana wykorzystała odpowiedzi udzielone przez skarżącego w kwestionariuszu medycznym, aby ograniczyć jego ochronę ubezpieczeniową na wypadek śmierci i niezdolności do pracy, mimo że w treści pouczenia na temat ochrony danych osobowych nie zastrzeżono, że kwestionariusz może zostać wykorzystany w takim celu.

2. Zarzut drugi dotyczący braku podstawy prawnej dla wykluczenia skarżącego z ochrony ubezpieczeniowej przez EBI

- Skarżący podnosi, że strona pozwana naruszyła art. 33d regulaminu pracowniczego EBI II oraz art. 9.1.2 przepisów wykonawczych do regulaminu pracowniczego. Nie ma żadnych racjonalnych powodów, aby powołaną przez EBI podstawę prawną (art. 6–1 przepisów dotyczących systemu emerytalnego personelu) interpretować w sposób, jaki proponuje EBI. Interpretacja ta nie bierze pod uwagę definicji i wskazanego celu badań lekarskich poprzedzających zatrudnienie określonych w art. 2.1.1.A załącznika X do przepisów wykonawczych do regulaminu pracowniczego.